

UREDD

UTGITT AV RØD UNGDOM

NR. 1 1974

1 krone

**HEKSEJAKT
I SKOLEN s.8**

LiLLebjørn s.3

Er jeg pen nok ?

160 millioner kroner i kosmetikk

Ukebladene og reklamen forteller oss først hvilke »skavanker» vi har – etterpå forteller de hvordan vi kan dekke over dem. Moralene er altså: Først skape usikkerhet – så tjene penger på den. Resultatet er penger i kassa for sminkekapitalistene.

I 1971 blei det solgt for 160 millioner kroner i kosmetikk i parfymeriene her i landet. Det bare stiger og stiger. I tillegg kommer det som blir solgt i varehusene og farvehandelne.

Tre år foran speilet!

Denne undertrykkinga rammer jentene mest, men mer og mer også guttene. Tenk på usikkerheten, tenk på hvor dyrt det er, tenk på hvor mye tid det tar. Et eksempel: Dersom du sitter foran speilet ca. en time hver dag, blir dette i løpet av 70 år 3 år til sammen!

Og i tillegg syns vel de fleste at sminke egentlig er dumt. Det er altså bare kapitalistene som tjener på skjønnhetsidealene – ikke vi.

Det er umulig helt å avskaffe denne undertrykkinga, så lenge reklamen og kapitalismen eksisterer, men vi må forsøke å kjempe mot den så godt vi kan allerede i dag. Vi må danne jentegrupper og snakke om det der, vi må ta det opp til diskusjon i klassen. Målet må være at vi ser på andre og oss sjøl utifra hva vi er – og ikke utifra hvordan vi ser ut.

Jeg har strevet sånn med denne rollen. Men det hjelper visst ikke hva jeg gjør

Jeg fulgte med fra kulissen Spillet ditt er det ikke noe i veien med, men

Ja, nå sier jeg det rett ut altså - kjenner du slett ikke **STERILAN?**

Skjønnhetsidealene er vel et velkjent begrep. Overalt møter vi dem. På kino, TV, ukeblader og i butikkvinduer. Hun – med langt lyst hår, yppige bryster og smidige hofter. Han – ung med halvlangt, mørkt hår, kraftig overkropp og smal over rompa.

Folk som ikke likner disse reklameidealene mister lett respekten for sitt utseende.

Vi kliner på oss sminke og tror vi blir penere. Da har de som tjener på å selge sminke, sminkekapitalistene, fått det som de vil.

Men toppen er ikke nådd. Nå skal også gutter ifølge »moten» bruke sminke. De skal også »pynte» på sitt utseende. På denne måten blir det stadig flere som blir redde de ikke er pene nok og stadig flere som kjøper den dyre sminka.

SPILL SJØL!

Lillebjørn har blitt et kjent navn i Norge. I mange år har han vært blant landets ledende visesangere. Men han har så visst ikke blitt feit på det. Det er plateselskapene som tjener penga.

UREDD har snakka med Lillebjørn om musikk og visesangeryrket.

Hvorfor valgte du å ta gitaren under armen og å stå å synge rundt om på samfunnshus?

Det er vanskelig å si, det bare falt seg slik. Jeg ante ikke hva jeg skulle bli og utsatte yrkesvalget hele tida. På denne tida begynte jeg å spille litt gitar. Senere blei det til at jeg vanket på en gammel viseklubb i Oslo. Der traff jeg mange vise-entusiaster. Det var veldig fint. Vi lærte hele tida av hverandre og utviklet oss på den måten. Siden blei jeg altså visesanger.

Du synger stort sett på norsk. Det er bra for det gjør det lettere å forstå teksten. Men hva vil du ha fram i visene dine?

Det at de først og fremst skal bety noe for de folka som hører på og at de ved hjelp av det får lyst til å høre på visene.

Pop-miljøet er prega av stjernedyrking, ja, i mange tilfeller er det rene tilbedinga. Pop-stjernene blir idealer som ungdommen skal ligne. Hva synes du om det?

Lillebjørn Nilsen synger på støttemøte for streikende på Holmenkollbanen.

Personlig er jeg imot det. Jeg ønsker at folk skal høre på det jeg lager. Men sjølsagt synger jeg om ting som har hendt meg. På denne måten får folk kjennskap til en.

Du og en del andre visesangere har nettopp gitt ut en fin LP med tekster av den revolusjonære arbeiderdikteren Rudolf Nilsen. Hvordan kom dere på den ideen?

Fordi ingen hadde gjort det før. Og på denne måten kunne vi få diktene hans ut til mange. Viseformen appellerer til folk.

Liker du å være såkalt trubadur, tjener du mye?

Det er ålreit å være visesanger, men en blir ikke styrtrik av det, akkurat. En tjener svært lite på en LP for eksempel. Ingen visesanger i Norge kan leve av å selge plater. Og selger du dårlig, er det ikke sikkert at du får spille inn noen flere. Så vi må hele tida kombinere visebøker, plater, opptredener o.l.

Ja, du gir jo også ut visebøker, er du ikke redd for å bli utkonkurrert?

Nei, men du sier noe. Jeg har opplevd å skulle spille på en viseklubb hvor en av de lokale kreftene tok hele repertoaret mitt før meg. Men selvsagt synes jeg det er fint at folk spiller de visene jeg gir ut!

For egen del vil vi legge til: Folkens, gå sammen og dann visegrupper! Lån eller spleis på visebøker og lær å spill gitar. Ikke la dere passivisere. Skap musikk og kultur sjøl.

Utplassering

Ved Grorud jernvarefabrikk i Oslo blir elever satt til å sortere skruer i en uke. Hensikten med dette er at vi skal få et innblikk i arbeidslivet og en rettleiding om yrkesvalget. Det er klart at denne hensikten ikke er oppnådd. Slik som det er i dag blir vi utnyttet. Vi blir ofte satt til jobber som vasking o.l. Toppen av det hele er at de fleste av oss ikke får betaling for det vi gjør. Selvsagt er det ikke slike forhold overalt,

mange steder lærer vi virkelig noe, men dessverre er det slik bare noen få plasser.

Vi mener at alle burde lønnes utifra det de gjør og at arbeidet legges opp litt mer slik at vi lærer noe, og får et innblikk i arbeidet. De fleste lærere og elever er enig om at slik ordningen er nå bør den endres på. Stort sett er det bare arbeidsgiverne som får utbytte av denne arbeidsuka og ikke elevene.

REKNESTYKKJE OM UTBYTTING

Kor mykje tener butikk- og bedriftseigarane på utplasseringa?

Vi går ut frå at dei utan hjelp frå dei ca. 60 000 utplasserte 8. klassingane måtte betale lønn for vanleg arbeidskraft – la oss seie 10 kr. timen.

Døme:

Lønn for ein elev pr. dag: 10 kr. x 8 = 80 kr.

Lønn for ein elev pr. veke: 80 kr. x 5 = 400 kr.

Lønn for 60 000 elevar i ei veke: 400 kr x 60 000 = 24 000 000 kr. Altså: til saman har dei spart den nette sum av 24 millionar kroner! Skal vi finne oss i det?

-- Jeg vil abonnere på UREDD. Norges eneste landsomfattende avis av og for ungdomsskoleelever. Send meg innbetalingskort. Koster 5 kr. i året.

Jeg vil selge UREDD. Send meg eksemplarer av hvert nummer.

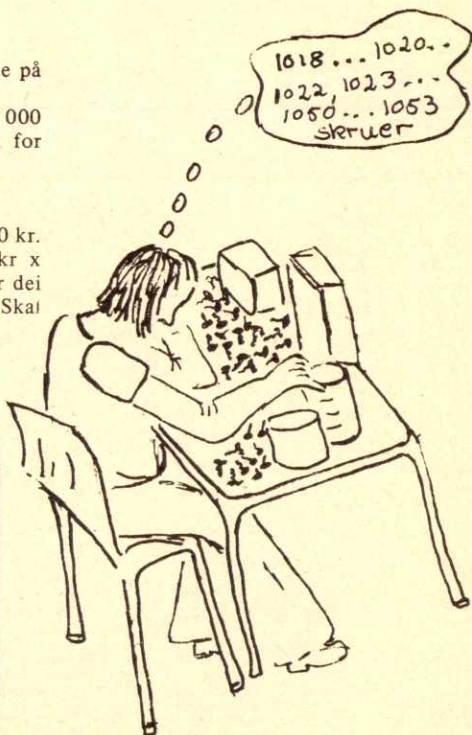
Jeg vil ha kontakt med Rød Ungdom.

Navn:.....

Adresse:.....

Postadresse:.....

Send slippet til UREDD, boks 26, Grorud, Oslo 9.

støtt NARVE

En soldat sitter forundret med et papirark i handa.

– Hva i all verden er dette? Øynene farer over det tettekrevne arket flere ganger. Endelig står den fulle betydninga klart for ham. Dette er nok et tilfelle av en hemmelig melding fra en NATO-øvelse! Et nytt telegram som klart viser at forsvaret øver seg på å slå mot det de kaller «ekstremistisk undergraving». Det er streikende arbeidere, studenter og lovlige politiske organisasjoner som regnes for å være »undergravere».

Soldaten, Narve Trædal, visste at det riktige ville være å la offentlighetens lys skinne over disse meldingene, for dermed å sette en stopper for dem. Men han visste også at dersom han brøt taushetsplikta kunne han bli hardt straffa. Alvorlig satte han seg ned og tenkte over problemet.

– Hvorfor hadde NATO slike øvelser som retta seg mot indre »fiender»? Kunne der være besisst politikk fra grupper innen forsvaret som ville bryte ned respekten for visse politiske syn? Kunne det være slik at de som sender ut slike meldinger forberder seg til å bruke våpen mot politiske meninger? Dette hadde jo lyktes godt i at annet NATO-land, Hellas.

Etter en stund hadde Narve tatt sin beslutning.

Et par dager etter kunne man lese meldingene i landets aviser. Det viste seg at telegrammene var fra en NATO-øvelse alt »Firm Sand» som foregikk i mars 1973.

De viste helt klart at hæren er ment til å bli brukt mot folket og at den herskende klassen støtter seg på den.

Reaksjoner på meldingene uteble ikke. Mens protestene mot slike NATP-øvelser strømmet inn, uttalte daværende forsvarsminister Johan Kleppe: *»Med det store antall øvelsesmeldinger som sendes ut ofte under hardt arbeidspress, kan det forekomme at enkelte meldinger kan få en noe uheldig formulering.»*

Trædal ble fengset i tre uker med brev og besøksforbud til han tilsto at det var ham som hadde offentliggjort meldingene. Den 21. februar skal rettsaka hans opp. Det har strømmet inn støtte uttalelser til fordel for Trædal. Uttalelsene har kommet fra fagforeninger, soldater, andre foreninger osv. I flere større byer er det dannet støttekomiteer. Men det ser ut til at våre myndigheter er mer interessert i å fastsette Trædals angivelige lovbrudd enn å granske forsvarets øvelsesvirksomhet. Er ikke retten til agitasjon, demonstrasjoner og streiker en demokratisk rett? Norske soldater skal vel ikke brukes mot fagbevegelsen, studentene eller andre deler av folket. Narve Trædal gjorde derfor bare sin demokratiske plikt da han offentliggjorde telex-meldingene.

Hadde ikke du gjort det samme?

Seinere har nye offentliggjorte øvelses-telegrammer fra bl.a. Wintex -73 vist at det er krefter blant det militæret som øver seg i kupp.

**FULL OFFENTLIG GRANSKING AV
ØVELSESVIRKSOMHETEN! FRA-
FALL TILTALLEN MOT NARVE
TRÆDAL!**

NOVELLE:

SIRKELEN

Peter lukker døra bak seg. Heldigvis ingen hjemme. Det er helt stille i leiligheten. Det eneste han hører er litt ungeskrik i etasjen over.

Han tar seg god tid. Henger jakka der den skal henge. Plasserer den brune, velbrukte skoleveska ved sida av telefonbordet. Nynnende på en gammel svart blues, slentrer han sakte inn på rommet sitt.

Setter på platespilleren. (Pleier å gjøre det når han kommer hjem). Spiller Neil Young. Peter liker den såre, spinkle stemmen.

Han legger seg sliten ned på den uoppredde senga. Er helt tom i hodet. Rett etter skoleslutt er det alltid sånn.

Men i dag er det ekstra ille.

Matteprøven gikk elendig. Han fikk ikke til et stykke. Peter må nesten smile når han tenker på det. Gir litt blaffen. Veit at han ikke er dum for det. Matte ligger bare ikke for ham.

Han lar Neil Youngs stemme synke i seg, lar den svinge. Lar skolen komme på avstand. Peter er glad i å ligge sånn. Hvile. Tenke.

Han liker det lille rommet. Liker bildene og plakaten på veggene. Hver lille ting har sin historie.

Torill henger på en knagg over senga hans. De blide øynene i det smale ansiktet. Kvinnefront-merket på jakka. Han veit ikke om hun er stygg eller pen. Betyr ikke noe. Han bare liker henne. Hun er naturlig.

Ved siden av er et annet bilde. Et stort demonstrasjonstog snor seg gjennom de trange bygatene. I forgrunnen et stort, rødt flagg. Bak skimtes så vidt transparenten han gikk under: »Til kamp for et sted å være».

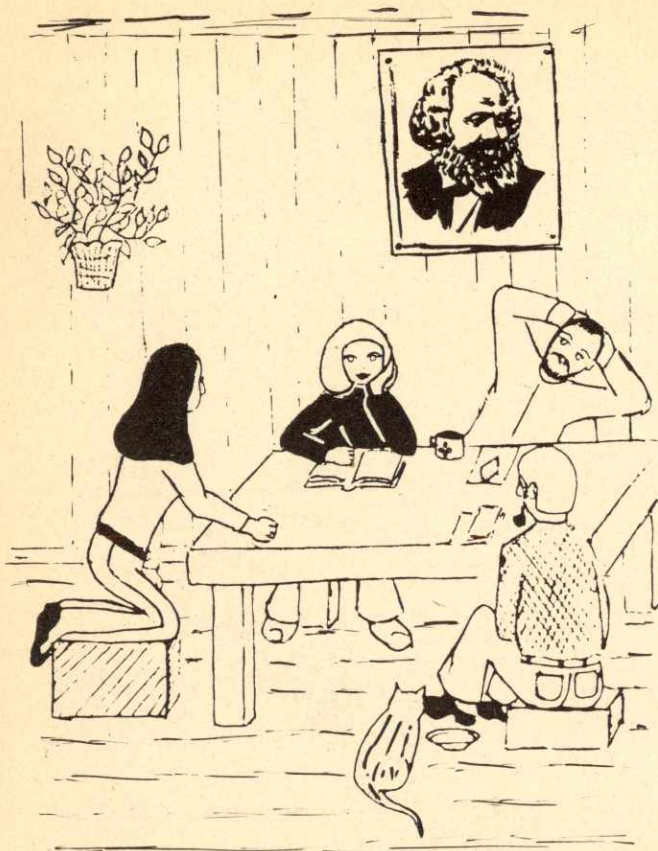
Det er fra 1. mai i fjor. Peter husker godt den dagen. Det var første gang han hadde oppfatta 1. mai som noe annet enn en fridag fra skolen. Første gang han skjønnte at arbeiderklassen hadde tilkjempa seg denne dagen for å demonstrere sine krav overfor stat og kapitalen. Han husker hvor sterk han hadde følt seg i vissheten om at millioner på millioner -rundt om i hele verden hadde protestert mot undertrykkelse og urettferdighet den dagen. Han var glad han var med.

I det hele tatt – det var mye bra som hendte den våren. Han blei sammen med Torill og han blei mer politisk bevisst – to like viktige ting, synes han nå.

Det begynte med at Knut i klassen spurte om han ville være med på studiesirkel i Rød Ungdom. Først nølte han. Var usikker og redd for å dumme seg ut. Hva visste vel han om politikk. Han var uenig i en del saker også.

Men etter en stund blei han med. Hvorfor veit han ikke helt sikkert, en blanding av lyst og tilfeldigheter, kanskje?

Når Peter tenker tilbake trer bilder av rennende vann og smeltende snø fram, sammen med minnene om de første studiemøtene. Han

husker at han og Torill gikk hjemover sammen i de varme vårkveldene og snakka om det de tok opp på sirkelen.

Ja, det var ei fin tid. Møtene var oppe hos Lisa. De satt i ring rundt det lave, runde bordet på rommet hennes. Sju til sammen. Drakk te og diskuterte. Det var ikke som en skoletime. Alle bidro med sitt. Alle var med. Peter hadde aldri vært noe skolelys, men på sirkelen lærte han virkelig noe, forsto han. Politikk var ikke

lenger noe nedstøva og kjedelig som bare var for byråkrater, politikk angikk han.

De snakket om mye forskjellig. Om skolesystemet, om Nixon og om revolusjonen. De spilte plater og leste Det Nye-noveller og kritiserte det politiske innholdet i dem. De var på kino sammen og diskuterte filmen etterpå. Hele tida lærte han mer om hvorfor samfunnet er så urettferdig og råttent som det er, og hvordan sosialismen kan vinnes.

Det var på sirkelen han la merke til Torill for første gang. Ikke fordi hun sa så mye, eller sa det hun sa så høyt. Hun virket bare så ærlig, så bestemt, når hun snakket. Da de tok opp jenteundertrykkinga var hun virkelig fin. Hun kritiserte gutta på sirkelen beinhardt for hva hun kalte: »sjekke for ei natt»-stilen.

Peter må le når han tenker på hvordan de skreik i munnen på hverandre. Diskusjonen gikk virkelig så fil-lene foyk.

Peter reiser seg opp. Plata er slutt. Han går hen til vinduet.

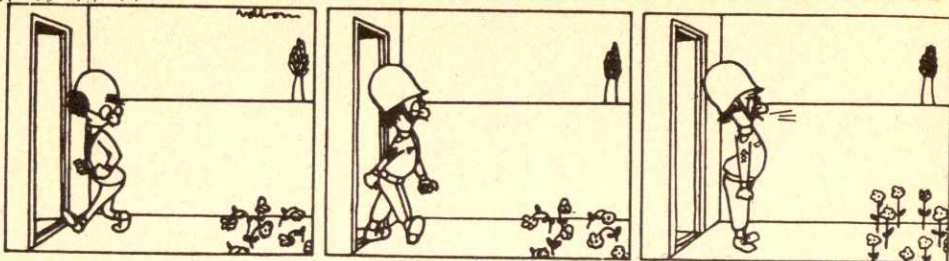
Ute snør det. Et fint, hvitt teppe skjuler allerede den vanlige skittengrå fargen. Byen er nesten pen nå. Men han veit det bare er forbigående. Nederst i dalen ser han de store fabrikkene som spyr ut mengder av svart røyk. Så lenge han kan huske har de gjort det.

Han blir forbanna når han tenker på det, kjenner kampviljen vokse i seg. Bra de skal ta det opp på lagsmøte. Bra de skal lage en løpeseddel som skal oppfordre folk i dalen til å kreve at forurensinga stoppes.

Han går ut på kjøkkenet. Setter på te-vannet. Om en halvtime kommer de andre.

LIBERTAS LIBERTAS LIBERTAS

Slik vil Libertas ha skolen : Lov, orden og disiplin.

Libertas er en organisasjon for »fritt næringsliv og fritt åndsliv». Lederne for Libertas heter Lorenzen og de Lange. De får støtte av 90 % av skipsrederne og 75 % av de andre storkapitalistene.

Libertas kan kalles storkapitalens detektivbyrå. De danner grupper som skal snuse opp progressive lærere og elever. Libertas påstår at radikale lærere infiltrerer. Lærere som ikke er enige med alt som står i lærebøkene påvirker elevene når de sier hva de mener. Libertas er imot at læreren skal trekke fram flere sider av en sak. De vil at vi skal pugge de »upolitiske» lærebøkene slik at vi ikke får sjangs til å tenke sjøl eller å mene noe annet.

Libertas satser på å sparka alle progressive lærere som de hevder driver kommunistisk indoktrinering. Dette betyr at lærere og elever må spionere på hverandre. Noe som vil skape splid og mistenkeliggjøring mellom lærere og elever.

Hva mener Libertas sjøl om saker og ting? Er det en upolitisk organisasjon som skal redde foreldre og elever fra forferdelige lærere? De støtter kuppet i Chile, Nixon og bombinga av Vietnam. De sender ut julekort med god jul og pass deg for den smittefarlige kommunismen på. Politikken til Libertas finner en i det mørkeblå, reaksjonære bladet Nå.

Er det slike som skal vurderer hva som er bra og dårlig politikk i skolen? Formannen i Norsk Lærerglag sier: - Vi trenger ingen organisasjon fra næringslivet til å ordne opp blant oss lærere, det gjør vi sjøl når det behøves -.

La oss se litt på den »upolitiske» skolen vi går i:

Skolen i dag lærer oss opp til konkurranse og strebing. Karaktersystemet knuser enkelte og hever andre opp på pidestaller. Mange taper i den harde konkurransen, mange blir nødt til å trække på andre for sjøl å nå til topps. En sånn holdning lærer skolen oss slik den er i dag. Vi blir snakkedukker

som ramser opp ting vi ikke får tenke skikkelig igjenom. Derfor er det mange som skeier ut og blir sløve. Det er i Libertas' interesse. Nedslova folk og strebere er ikke farlige for storkapitalens makt.

Historiebøkene forteller oss om konger og presidenter, men det er det få som har interesse av. Vi får aldri høre om hvordan arbeidere og bønder har hatt det eller om opprør og kamper de har ført, sjøl om det er det de fleste av oss skal bli.

I samfunnsfagbøkene lærer vi om demokrati og diktatur. En av disse bøkene sier at demokrati er politiske systemer som i England, Sveits og USA. Diktatur, det er kommunisme, fascisme og nazisme. Hva med oss som mener at kommunisme er det eneste demokratiske for vanlige folk, har du lært det på skolen noen gang?

Ingen må komme og si at skolen er upolitisk i dag. Den støtter opp om alt slik det er i dag og ønsker ingen forandring som tjener oss. Skolen er konservativ.

LIBERTAS LIBERTAS LIBERTAS

Skolen kan ikke og skal ikke være upolitisk. Rød Ungdom ønsker en skole der alle kan si sin mening. En skole med virkelig demokrati og åpen diskusjon for alle. Folk må sjøl få velge hva de trur er rett og galt. Vi ønsker ikke å påtvinge andre våre meninger. Vi trur at riktige tanker vil bli forstått av skoleelever. Derfor veit vi at mange blir enige med våre synspunkter.

Dette er det Libertas frykter.

Marxistene
sprer gift
i skolen!

Trygve de Lange, formann i Libertas

KINA

Skuleelevar skreiv artiklar i avisene der dei kritiserte nokre av lærarane sine. Seinare har dei blitt nemt i avisane over heile landet som eit godt døme på personar som tek opp saker dei er usamde i.

Skuleelevar der har ikkje røysterett. Likevel meiner ein at dei har rett til å uttale seg. Alle skuleelever blir oppfordra til å fylgja deira døme.

Har dette skjedd i Noreg? Sjølvsagt ikkje. Men i det sosialistiske Kina skjer slikt. Dei vil ha kritikk av di dei ynskjer å gjere tilhøvene på skulen best mogelege for elevane. I Kina har folket makta over skulen.

Noen sitater fra ei bok som er mye brukt i skolen. Den er langt ifra noe spesielt høyrevridd. Det er Ræders verdenshistorie. Boka er nå blitt ajourført av lektor Axel Coldvin (for øvrig mangeårig medlem av Moralsk Opprøstning!!!) President Kennedy blir framstilt som «et edelt menneske», såvidt vi kan se av boka det eneste edle menneske siden 1945! Det sies om en mann som startet USAs krigspolitikk i Vietnam.

Videre heter det at:

Portugiserne skaffet seg handelsplasser.

Fra Amerika fikk den gamle verden edle metaller.

Bak disse uskyldige ordene skjuler det seg mye blod, vold og utbytting. De europeiske kolonistene fikk ikke gull og sølv. De stjal det. I Sør-Amerika kostet det over 10 millioner indianere livet.

At slike fakta ikke kommer fram er et av mange tilfelle av høyre-indoktrinering.

Mange tror at Rød Ungdom vil ha det sånn i Norge som det er i Sovjet i dag. Dette er fullstendig feil, Rød Ungdom jobber nettopp mot slike politiske systemer hvor noen få sitter med makta og undertrykker resten av folket. Vi mener at det er det som skjer i Sovjet i dag.

SOVJET ER IKKE SOSIALISTISK

— Samtidig sier vi at revolusjonen i Russland i 1917 var en kjempstor seier for folket i Russland og for all verdens folk. Det var første gang i historia at et folk tok makta i sitt eget land og starta på oppbygginga av et rettferdig sosialistisk system. Da Stalin døde i 1953 mener vi at det kom personer inn i landets ledelse som ikke ønska å fullføre det verk folket hadde kjempa for. De gjeninnførte kapitalismen.

I dag har folket ikke ytringsfrihet, hadde Sovjet vært et sosialistisk land ville ikke forfattere og andre blitt forfulgt og innesperra på sinnssjuehus, slik vi veit de blir. Maos skrifter er blant annet forbudt, revolusjonære kommunister blir putta i fengsel — og det i et land som kaller seg sosialistisk! Det er religionsforfølgelse og folks meninger blir undertrykt istedenfor å bli diskutert. På arbeidsplassene har direktorene alt å si. De vil ha større fortjeneste i egen lomme og derfor senker de arbeidernes lønn og øker arbeidstempoet. Lederne i Sovjet lever på at de undertrykker folket, akkurat som kapitalistene i Norge gjør det. En stat som undertrykker folket er ikke sosialistisk!

Sovjet støtter ikke den frigjøringskamp som føres i Kambodsja. De anerkjenner isteden det reaksjonære regimet som folket der prøver å styrte. De går også imot at land utvider fiskerigrensa si. Ja, de kutter til og med norske tråler.

Når Sovjet gir u-hjelp stiller de betingelser om at landet de hjelper skal binde seg til å kjøpe varer fra Sovjet. Slik gjør de u-landa avhengige av seg.

I 1968 overfalt Sovjet Tsjekkoslovakia. De rett og slett okkuperte et annet land med våpen og tanks! Dette, og slikt som at Sovjetiske tanks for få år sida rulla inn i Polen for å slå ned streikende arbeidere og demonstrasjoner, gjør at vi kaller Sovjet for et imperialistisk land på like fot med USA. Ingen stat har rett til å ta makta i et annet land!

SV (Sosialistisk Valgforbund) tar ikke klar stilling til Sovjet. Det burde de gjøre. NKP (Norges Kommunistiske Parti) støtter aktivt opp om sovjetledernes borgerlige politikk.

Vi i Rød Ungdom tar avstand fra en slik politikk som Sovjet fører og vil arbeide for å vise hva som virkelig er kommunisme.

4 av de mange bilene til »kommunisten» Bresjnev.

HA DERE UT !

Fra Løkenåsen skole hvor elevene har fått pauserom.

Det er vinter og kaldt. Vi fryser ute om kveldene når vi ikke har noe sted å være, og vi fryser på skolen når de nekter oss å være inne i friminuttene.

Uredd har snakka med Kari og Anett fra Fjellsrud Ungdomskole i en av Oslos nabokommuner.

Vi lar dem sjøl fortelle fra skolen:

I de årene vi har gått her har 20 kuldegrader vært grensa for å være inne. Vi får 10 minutter å spise på, hvis noen lager bråk blir hele klassen straffa med å spise ute eie uke. Gradestokken står inne i et glasskap. Den viser aldri så mange kuldegrader som det virkelig er. Vi har krangla om dette i årevis og nå er regelen blitt 15 kuldegrader.

Det var bitende kaldt en dag. Vi snakka om at hele skolen skulle nekte å gå ut, men de fleste turde ikke fordi skolestyrene kom. Vi som var inne blei dytta ut. Styrene blei dratt med, men etter noen minutter var han inne i varmen igjen.

Så gikk en haug med jenter inn på do, det var stappfullt. Skolestyrene kom løpende med notisboka si. Han slepte med jente ut. Da gikk vi alle

sammen. Seinere kom det høytalerbeskjed om at saka skulle opp i lærerråd. Styrene trudde ikke vi kunne være inn »når det blei gjort så mye hærverk på skolen».

Vi skulle ha samla alle i skolegården eller latt tillitsmennene ta saka opp i sin klasse før vi lagde protesten vår. Det er ikke nok at alle er irritert på ordninga hvis vi ikke prater og er enige om hva vi skal gjøre.

Skolen vår har ikke matsal, men gangene er breiere der de møtes. Nå er det svære blomsterkasser som tar den plass. Hvis hele skolen blir med kan vi lage sitte-inne-streik i et friminutt. Vi kan kreve et slags pauserom med sittemuligheter der gangene er breiest. Folk på andre skoler med matsal eller romslige ganger bør også kreve å få oppholdsrom der. Klasserommene kan selvfølgelig også brukes.

Vi har nettopp fått vite at det er et slikt pauserom på en annen ungdomsskole i kommunen. Det er synd at vi ikke hører mer om hvordan andre har det. Vi trenger noe å vise til og se at det går an.

Tenk på at gangene er fulle av blomster.

Er det ikke bedre at vi trives på skolen enn plantene?

UREDD'S GIFTBEGER

Giftbeget gir vi denne gang til Moses David, lederen for Children of God. Han skriver om Kohoutek:

32. DENNE ER NØDT TIL Å MÅTTE BLI NOE VIRKELIG STORT! Fordi på vår seneste tur inn i åndeverdenen i "Den grønne døra" oppdaget vi at alle åndene er oppspilte over noe stort som holder på å skje! Dette ville også være i overensstemmelse med andre åpenbaringer vi har hatt i den senere tid.

Har noen sett den?

HEISAN — nå er vi her igjen, seint men godt. Grunnen til at vi kommer seint er økonomiske problemer. Vi verper ikke penger, folkens.. Så parolen blir: Selg og betal UREDD.

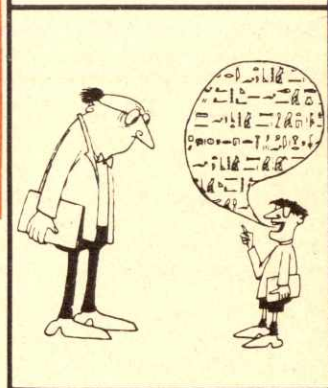
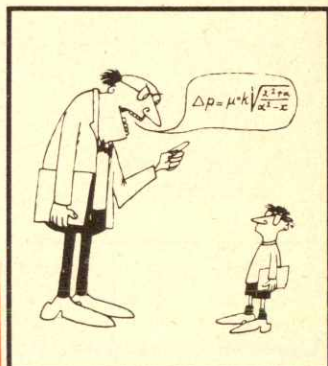
Har du tenkt over at:

Mange kvinner samlet er mannsterke en kvinne kan bli formann kapitalistene mange steder ikke gir lik lønn for likt arbeid kvinner manner seg opp.

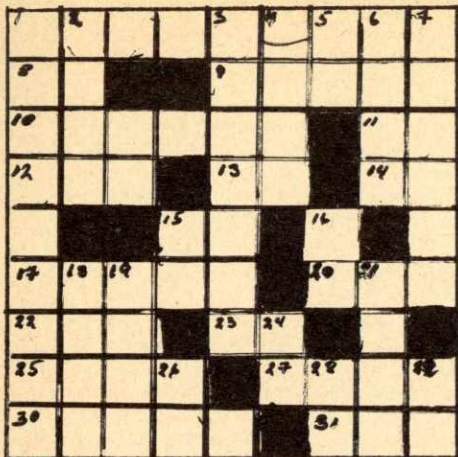
En politimann går utenfor et hus hvor han hører en kvinne rope »Han dreper meg, han dreper meg!» Politimannen løper opp og finner kvinnen drept. Ved siden av står 3 personer, en prest, en advokat og en bussjåfør. Politimannen arresterer advokaten. Hvorfor gjorde han det?

Enkelt, presten og bussjåføren var begge kvinner. Husk den drepte skrek: »Han dreper meg.»

Hva er det som er rødt og går opp og ned?

Tyttebær i heis!

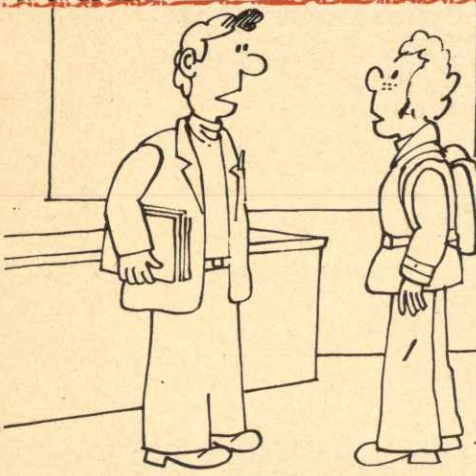
VANNRETT

1. Ofte politisk skjellsord i VG og høre
1. Ofte politisk skjellsord i VG og høyrepressa.
8. Blir vann når det er kaldt.
9. Hive.
10. Blir folk av å røyke hasj.
11. Svimmel.
12. Varmer godt.
13. Mange må betale ca. 1000 kr. pr. mnd. for å ...
14. Nesten regn.
15. Ulvelyd.
17. Lurte
20. Når prisene stiger er det ...tid.
22. Jentenavn.
23. Vil fisken gjøre hvis forurensinga fortsetter.
25. Kløver..... legger de under asfalt.
27. Er kyrne om våren.
30. Ingen uten unntak.
31. Rød Arbeider Front.

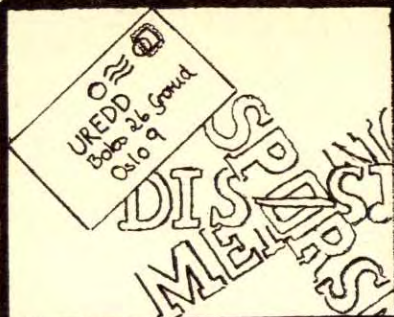
LODDRETT

1. Liv Ullmanns erotiske krigsminister
2. By
3. kommer ut hver tirsdag og er sløvende
4. »Forsvars«-alliansen som driver øvelser retta mot det norske folk.
5. Godt å spise når det er varmt.
6. Farlig over 90 decibel
7. Øver portugiserne overfor afrikaneerne
15. Klokke.
16. Avla Nixon, enten dere tror det eller ei, før han blei innsatt som president.
18. Guttenavn.
19. Bakk !
21. De smøret før i tida.
24. Gammal hest.
26. Astri Egner.
28. Form av å være.
29. Sa folket Nei til 25. sept. 1972.

— Jeg vil anbefale deg å gå ned i skoleplan, Erik.
 — Finnes det en uten oppførsel?

Onkel Skrue er også imperialist

KARAKTERSYSTEMET

Jeg er ganske ny i Rød Ungdom, og er ikke helt sikker på RUs linje overfor karakter-system og prøver. I UREDD leser jeg: »Avskaff karakter-systemet». I Albania finnes det både karakterer og prøver, tror jeg.

Sjøl mener jeg at alt som heter prøver og eksamener bør vekk. De ble innført som en »pisk» for å få elevene til å lese leker i det minste foran hver prøve.

Dette må skolen bruke som pressmiddel a) fordi elevene ikke får vite og forstå nødvendigheten av det de lærer, b) skolebøkene er lite spennende, fantasiløse, c) det vi skal lære har vi ofte lite bruk for.

Slike problemer vil vi kunne avskaffe når folket får makta.

Hva så med avsluttende eksamener? Et eksempel:

I dag er man nesten nødt til å ha eksamen artium for å bli førskolelærer. Man må altså kunne kjemi, fysikk og fransk for å leke med ungene i barnehagen. Slik det burde vært, var vel at når man ville ha jobb i en barnehage, ble man spurt om barnpsykologi, og ble ansatt på prøve. Altså isteden for eksamener – opptaksprøver.

Dette er det viktig å diskutere, kom med motinnlegg!

Kjøttulf Knoke

SØKELYS PÅ SPEIDERRØRSLA

Det finst i dag omlag 60 000 medlemmer i den norske speiderrørsla. Av desse er det ei lita gruppe vaksne som regjerer. Dersom dei yngste set seg opp mot desse, endar det med buksevask eller annan form for avstraffing. Dessutan blir dei sjølv sagt tildelt dei suraste jobbane. Dette må dei finne seg i avdi ein av grunnpillarane i rørsla er lydighet mot leiarar og føresette. Kjønnssrolle-ideologien er også klar. Speiderjentenes håndbok er full av det tradisjonelle kjønnssrollemønsteret.

Ein av måtane ein jentespeidar kan dyktiggjere seg på er t. eks. å ta vertinne-merket. Her krevst det bl. a. at speidarjenta skal kunne dekke selskapsbord, brette serviettar og stelle blomster fint. Dette her er berre nokre få døme på kor udemokratisk rørsla er. Det finst også mange som klagar over dette. Men det er slurrevar som ser meir rasjonelt på speidaropdraginga. 25 av landets mest kapitalsterke konserner og bankar har uttalt at dei støtter rørsla avdi den er eit positivt ledd til å gjere folk meir ansvarsbevisste, og betre moralsk skikka til å gå ut i arbeidslivet. Dei kunne like gjerne ha uttalt: betre skikka til ikkje å opne munnen mot sjefane. Rørsla er etter mi mening ei rekrutteringskilde for slavar til maktkapitalistane. Så difor må rørsla og vere full av borgarlege prinsipp og idear og lite til gagn.

Helsing

Speidarmotstandar i Sogn

Kan jeg få lov til
å bli hørt på
diskutere TV-programmet med far
hjelp til med å hogge ved
lære å skru i en sikring
gå uten sminke
ikke neie dypt og være søt
ikke ha fullendte former
bli menneske
ikke dökke
Kan jeg få lov til å bli hørt på.

Jente.

STÅ SAMMEN

Som det sto i forrige nr. av UREDD: Militæret koster skattebetalerne 10 millioner kroner om dagen. Samtidig bruker staten bare 10 øre om dagen på hver av oss for å gi oss ei bra »fritid».

Dette er reine ord for penga. Et svært klart eksempel på hvordan den kapitalistiske staten undertrykker oss.

Denne situasjonen kan vi endre på, bare dersom alle ungdommer kjemper sammen.

Sånn som det er i dag, er ungdommen splitta på mange måter. Bl.a. i klesveien. Vi må begynne å gi blaffen i om folk liker å gå i parkas eller sosse-jakke. Vi må gi blaffen i om noen har kort og andre langt hår. Vi må gi blaffen i om noen liker pop og andre liker blues.

Det som betyr noe er om folk er villige til å kjempe. Bare når alle står sammen har vi muligheter til å skaffe oss ei bedre framtid.

Motstander av klikkvesen

KAMP NYTTER

● Over heile landet har titusener av gymnasiastar og lærarar streika og demonstrert mot 30-timars veka. Mellom hovedparolene var: Ein-skap lærar/elev i kamp for ein betre skule. Vi vil ha verkeleg skuledemokrati — ikkje KUD-diktat! (dvs. diktat frå Kyrkje- og undervisningsdepartementet).

I Oslo demonstrerte 8–9000 elevar. Bjartmar go home, song dei.

Men kampen held fram. Staten er ein hard fiende.

Nokre stader har gymnasiastane seira. M.a. i Buskerud, der fylkesskulestyret har blitt pressa til å vedta 35-timars veka.

Ein del elevråd ved ungdomsskulane kring i landet har vedtatt å stø kampen åt gymnasiastane. Det er bra. Held fram.

● Tynset-ungdomen har endelig fått ein stad å vere. Heile hausten har dei kjempa for dette. Dei har skrivi i lokalavisa, delt ut løpesedlar og purra på kommunerepresentantane. Dei leiar sjølv klubben — allmannamøtet er det høgste organet. I styret sit folk frå ungdomsskulen, yrkesskulen og gymnaset. Dei har fått stønad av kommunen, men ikkje nok, så kampen held også her fram.

● I Lillesand er »Sosialen» opna. Vi skreiv om klubben i forrige nummeret. Då dreiv ungdommen og pussa opp det huset dei hadde klart å tilkjempa seg. No er dei altså ferdige med det. No skal dei starte foto-, vise-, teater- og formingsgrupper m. a.

● I Trondheim har anarkistar og Rød Ungdom arrangert ein anti-fascistisk dag. Dei protesterte spesielt mot fengslinga av 10 spanske arbeidarar som har fått dommar på opptil 20 år for å ha tatt del i fagleg kamp. Ungdomen satte fyr på det spanske flagget, som til dette høvet var blitt påmalt eit hakekors. Rapportar seier det lukta vondt då flagget brann.

● I Tromsø har ungdomen okkupert eit hus. I Bergen og Harstad har folk danna ein ungdomsfront som skal kjempe for deira interesser. Kampen for eit betre ungdomsmiljø held altså fram.

UREDD

Ungdomsskoleavis utgitt

av RØD UNGDOM

Kommer ut med ca. 6 nummer i året.

Adresse: Boks 26 Grorud, Oslo 9.

Postgiro 2 21 03 75.

Redaktør og ansvarlig utgiver: Terje Tvedt.

RØDE
ROBIN
&
MATS

